

Sygn. akt IV KK 572/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Małgorzata Gierszon
SSN Jerzy Grubba

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie T. M.

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 24 lutego 2021 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 4 marca 2020 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej czynu
opisanego w pkt II aktu oskarżenia i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7
k.p.k. umarza postępowanie karne o ten czyn.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 sierpnia 2019 r., sygn. II K (...), T. M. został uznany za winnego tego, że w okresie od dnia 7 stycznia 2019 r. do 8 stycznia 2019 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po przełamaniu zabezpieczeń w postaci przecięcia kłódki do kosza na butle, dostali się do jego środka, skąd zabrali w celu przywłaszczenia 2 butle z gazem,

powodując straty o łącznej wartości 300 zł na szkodę A. T., przy czym przyjęto, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. i za to na podstawie art. 283 k.k. Sąd wymierzył skazanemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 17 sierpnia 2019 r.

Natomiast w sprawie o sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 4 marca 2020 r., skazał T.M., a także P. H. i D. K. za to, że:

1. w okresie od 30 maja 2018 r. do 22 lipca 2018 r. w W. na ulicy S., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu w podobny sposób i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przez przełamanie zabezpieczeń dokonali włamania do pomieszczeń hali magazynowej, skąd zabrali w celu przywłaszczenia pozyskane wycięte fragmenty instalacji — elementy metalowe i miedziane o łącznej wartości 20.000 zł, a przez wyrwanie kabli instalacji elektrycznej, wycinanie rurek instalacji chłodniczej i wodno - grzewczej dokonali uszkodzenia agregatów chłodniczych, uwolnienia gazu freonu z instalacji, dokonali zniszczenia instalacji elektrycznej i wodno - grzewczej, powodując w ten sposób straty w mieniu o łącznej wartości 90.000 zł na szkodę F. S.A. z siedzibą w B. oraz spółki A. Sp z o.o. Spółka Komandytowa zs. w R. , tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.; w odniesieniu do T. M. Sąd *merti* za ten czyn wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto T. M. i P. H. za to, że:
2. w okresie od 7 stycznia do 8 stycznia 2019 r. w S. na ulicy (...), wspólnie i w porozumieniu z P. H., przez przełamanie zabezpieczeń w postaci przecięcia kłódki do kosza na butle, dostali się do jego środka, skąd zabrali w celu przywłaszczenia 2 pełne butle z gazem propan - butan, powodując straty o łącznej wartości 300 zł na szkodę A. T., tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i za to na mocy przepisu art. 279 § 1 k.k. Sąd wymierzył T. M. karę roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności orzeczone w stosunku do T. M. zostały połączone i wymierzono mu karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono

okres zatrzymania.

Ten wyrok także nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 12 marca 2020 r.

Obecnie, Prokurator Generalny zaskarżył wymieniony ostatnio wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 marca 2020 r., sygn. akt II K (...), w całości na korzyść T. M.

Autor kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na skazaniu T. M., w punkcie 2 części dyspozytywnej, prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 marca 2020 r. o sygn. akt II K (...), za przestępstwo kradzieży z włamaniem, popełnione od dnia 7 stycznia do dnia 8 stycznia 2019 r. w S. na szkodę A. T., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k., mimo że prawomocnym z dniem 17 sierpnia 2019 r. wyrokiem tego Sądu z dnia 8 sierpnia 2019 r. zapadłym w sprawie o sygn. akt II K (...), oskarżony został uprzednio prawomocnie skazany za ten sam czyn, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości w odniesieniu do oskarżonego T. M. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego na korzyść oskarżonego T. M. od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 marca 2020 r., w sprawie o sygn. akt II K (...), trafnie podniosła zarzut wystąpienia okoliczności stanowiącej bezwzględną podstawę uchylenia zaskarżonego wyroku, co uzasadniało przekonanie, że jest ona oczywiście zasadna i przemawiało za rozpoznaniem jej na posiedzeniu przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k.

W odniesieniu do T. M. zaskarżony wyrok jest oczywiście wadliwy, gdyż zapadł z rażącą obrazą przepisu prawa procesowego, opisaną w zarzucie kasacji, bowiem w konsekwencji tego orzeczenia T. M., w punkcie 2 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, został ponownie skazany za ten sam czyn, za który był już wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 8

sierpnia 2019 r. w sprawie o sygn. II K (...), co wprost wynika z opisu obu czynów. W odniesieniu do tego czynu istniał zatem - z racji uprzedniego prawomocnego skazania wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2019 r. - stan powagi rzeczy osądzonej stanowiący ujemną przesłankę procesową w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., której wystąpienie obligowało Sąd orzekający w sprawie o sygn. II K (...) do umorzenia postępowania karnego w tej części.

Opisane uchybienie, polegające na ponownym osądzeniu oskarżonego T. M. w sprawie o sygn. II K (...), za ten sam czyn, za który został już prawomocnie skazany wyrokiem w sprawie o sygn. II K (...), doprowadziło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej wymienionej w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. W tym więc zakresie, zarówno zarzut, jak i wniosek kasatoryjny w pełni zasługiwały na uwzględnienie.

Autor kasacji trafnie podniósł, że w orzecznictwie przyjmuje się, iż bezwzględna przyczyna uchylenia orzeczenia, o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., zachodzi w sytuacji, gdy w innym lub kontynuowanym postępowaniu prawomocnym orzeczeniem rozstrzygnięta została kwestia odpowiedzialności karnej za ten sam czyn zarzucony oskarżonemu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2009 r., III KK 159/09; uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2002 r., I KZP 27/02, OSNKW 2002, z. 11-12, poz. 96).

W efekcie nieuwzględnienia poprzedniego skazania osk. T. M. za czyn opisany w punkcie 2 zaskarżonego obecnie wyroku, doszło także do niezasadnego orzeczenia w stosunku do niego kary łącznej pozbawienia wolności.

Wobec skutecznego podniesienia wystąpienia okoliczności wskazującej na wydanie wyroku skazującego T. M. za czyn, co do którego postępowanie karne wobec tego oskarżonego zostało już prawomocnie zakończone (art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.), należało uchylić wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 marca 2020 r. w sprawie o sygn. II K (...) – w części dotyczącej czynu popełnionego wspólnie i w porozumieniu z P. H., w okresie od 7 stycznia do 8 stycznia 2019 r. w S. na ulicy (...), polegającego na przełamaniu zabezpieczeń, zaborze w celu przywłaszczenia 2 pełnych butli z gazem propan - butan, czym spowodowali straty o łącznej wartości 300 zł na szkodę A. T., tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. – i na podstawie art. 17

§ 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w tej części. Rozstrzygnięcie tego rodzaju determinuje utratę mocy obowiązującej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności stosownie do dyspozycji art. 575 § 2 k.p.k. w zw. z art. 568a § 2 k.p.k. W mocy pozostaje natomiast orzeczenie skazujące T. M. za pierwszy z czynów przypisanych mu zaskarżonym wyrokiem.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.